PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★NOVA SERIJA ★ BR.34 ★ 8. NOVEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO★

Na zapadu ništa novo...

Tokom prethodne nedelje u Italiji je održana Generalna skupština Interpola, međunarodne policijske organizacije koja je nastala kao rezultat razvoja policijske saradnje otpočete međunarodnom anti-anarhističkom konferencijom održanom krajem XIX veka, takođe u Italiji. Ivica Dačić je upravo taj i takav skup belosvetskih kriminalaca, koji batinom sprovode zakone bogatih, iskoristio kao alibi svojstven prevejanom lopovu - da bi bio što dalje od dešavanja u Srbiji. Informacije o nelegalnim prisluškivanjima koje je sprovodila policija procurile su nedavno do javnosti, pa je glavni akter afere ,,kofer sa novcem" i trenutni premijer Dačić mudro procenio da bi najbolje bilo da ga se što manje vidi i čuje, pogotovo uzimajući u obzir da se ovih dana obeležava i 100 dana na vlasti nove kamarile.

Policijske vucibatine svuda su iste

Naravno, svi u Srbiji znaju da policija prisluškuje koga god želi bez ikakvih ograničenja. Direktni i indirektni saradnici obaveštajnih službi igraju bitne faktore u političkom životu ove zemlje već decenijama, a prisluškivanja, zastrašivanja, infiltriranja i premlaćivanja su njihove omiljene metode. Svi to znaju, ali niko ne preduzima bilo kakve radnje da bi se to kriminalno ponašanje vucibatina iz MUP-a sprečilo. Dapače, do nedavno su javne priče o nelegalnim prisluškivanjima bile rezervisane ili za državne funkcije bez ikakve suštinske moći – za ,,zaštitnika građana" ili za obične bezumnike. Tek sada, kada se došlo do toga da je počeo otvoreni sukob između zaraćenih frakcija buržoazije, koja svaka pohlepno pokušava da od opljačkanog naroda za sebe uzme što veći deo plena, i ,,ozbiljna" javnost, uključujući i sve kontrolisane medije i korumpirane novinare, počinje da se izveštava o takvom ponašanju policije. Ne treba imati iluzije – čak i kada bi se sankcionisali oni koji su izveli ovaj slučaj prisluškivanja – država se, bez obzira na sadržaj bilo kog zakona, nikada neće odreći mogućnosti da one koji dovode u pitanje vlast onih na vlasti sabotira na svaki raspoloživi način. Činjenica je da i mnoge zemlje ,,zapadnog" sveta, s tzv. „dugovečnim demokratijama", uprkos neprestanom hvalisanju kako se kod njih poštuju ljudska prava, bez problema praktikuju ne samo prisluškivanje protivnika sistema, već i njihovo nelegalno zatvaranje, transportovanje, mučenje i ubijanje.

Pomnoži sa dva, ili sa tri

I takva situacija će postajati sve gora i gora, sve dok se ne organizujemo i suprotstavimo se oduzimanju naših prava. Ako je verovati Hitlerovoj naslednici Angeli Merkel, dužnička kriza u Evropi će trajati najmanje još pet godina. Naravno, takvim njuškama čovek ne može verovati, pa je potpuno smisleno tu brojku pomnožiti sa dva ili tri kako bi se dobila realna procena dužine pakla koji nam predstoji. Setite se samo kako su izgledale najave domaćih vlasti, od 2000. na ovamo, o trenutku priključena Srbije EU. Još uvek nam je na pameti vodena regata koju je organizovao bivši premijer Zoran Živković pod sloganom – Srbija u EU 2011! Nastavak dužničke krize znači još ,,stezanja kaiša" najsiromašnijima, koje bogataši, usled neorganizovanosti radnika, koriste kao vreće za udaranje.

Na izborima u SAD je ponovo pobedio Barak Obama. Vrlo često, uzimajući u obzir snagu SAD-a, ljudi iz „ostatka sveta" smatraju da je i za njih izbor američkog predsednika jednako važan kao i za same građane SAD-a. No, istorija je do sada mnogo puta pokazala da su, uprkos minimalnim i nominalnim neslaganjima između dva američka kandidata – razlike u njihovim spoljnim politikama nepostojeće. I demokratski i republikanski predsednici vodili su ratove protiv drugih država, bombardovali, mučili i ubijali nedužne svuda po svetu. Razlika nije velika ni za građane SAD-a, no, identičnost imperijalističke politike američke vladajuće klase je najlakše ustanoviti upravo na osnovu analize njihove spoljne politike i odnosa prema ostatku čovečanstva.

"KADA DAM HRANU SIROMAŠNIMA, NAZIVAJU ME SVECEM. KADA PITAM ZAŠTO SU TI LJUDI SIROMAŠNI, NAZIVAJU ME KOMUNISTOM" (D.H.Kamara)

Studenti blokirali beogradske ulice

Studenti su proteklih dana poslali nekoliko otvorenih pisama iz kojih ovde prenosimo neke delove.

Javnosti: Pitanje dostupnosti obrazovanja se tiče svih i svakoga. (...) Obrazovanje više nije pitanje talenta – kvote za budžet su tako male, a školarine tako visoke da na jednog talenta koji upiše fakultet, dva talenta otpadnu jer nemaju dovoljno novca i nastavljaju kroz život sa gorkim osećajem osujećenosti i razočarenja, slomljeni pre nego što su i počeli da žive. (...) Ili ćete godinama štedeti za obrazovanje (mislite da je to moguće, pored svih nepredviđenih troškova i poskupljenja?) ili ćete od osnovne škole forsirati dete, kako bi mu povećali šanse, da stalno uči umesto da se igra i druži i raste (mladost pusta prođe…) ili ćete uzeti kredit (još jedan kredit!?) od više hiljada evra za školovanje zbog koga nećete znati kako da skrpite kraj sa krajem, a mladi će posle fakulteta godinama vraćati rate umesto da uživaju u prvim plodovima svog rada i osamostale se. Sviđaju vam se ove opcije? Ni nama. Zato hoćemo da se borimo. (...) Objasnite svojim prijateljima, ohrabrite svoju decu, podržite svoje kolege, podignite svest drugima.

Profesorima: Ova država je između nas i vas stvorila sukob. Fakulteti se finansiraju samostalno – od naših školarina i mnogih dodatnih taksi kojima smo opterećeni. To indirektno znači da vaša plata zavisi od naših školarina. Mnogi od vas će reći: „Nije, nemoj tako, platu dobijamo iz državne kase." Dobro, ali zašto onda na Nastavno-naučnom veću fakulteta glasate za povećanje školarina? Zašto od 1999. godine nije bilo nijednog štrajka profesora na Univerzitetima? (...) Smatramo da je to nedopustivo. Ne samo zato što država stavlja nas i naše roditelje u podređeni položaj, već i zato što u tom procesu svodi znanje na robu, a vas na trgovce tom robom. (...) Potrebna nam je vaša podrška. Ali, ne treba nam uobičajena formalna podrška bez učešća. Dođite na protest, utičite na javnost, pričajte sa nama kao sa jednakima, pridružite nam se.

Sindikatima: Kao studenti iz radničkih porodica i budući radnici, smatramo da je naše međusobno povezivanje jako važno u ovim smutnim vremenima (...) Jedna od takvih tekovina radničke borbe je i besplatno, kvalitetno obrazovanje, koje služi napretku celog društva.

SA JUČERAŠNJEG PROTESTA STUDENATA U BEOGRADU

Između 400 i 500 studenata Univerziteta u Beogradu i Univerziteta umetnosti održalo je 7. novembra protest za besplatno obrazovanje. Oni su se najpre okupili na Studentskom trgu, da bi nakon toga prošetali centralnim beogradskim ulicama. Krećući se Terazijama do Slavije pa sve do zgrade Ministarstva prosvete, studenti su skandirali „Besplatno školstvo!" „Bando buržujska!", „Svi u blokade!". Oni nisu želeli da pregovaraju ni sa kim iz ministarstva, već su samo poslali svoje delegate da obaveste zamenika ministra prosvete, Slobodana Stupara, da je njihov jedini zahtev besplatno, tj. potpuno javno finansirano obrazovanje. Policija je u jednom trenutku pokušala da zastraši okupljene studente tako što je zapretila da će protiv ljudi koji su prijavili skup podneti prekršajne prijave. Studenti se nisu uplašili takvog ultimatuma, nego su ostali još neko vreme ispred ministarstva, da bi nakon toga otišli na Filozofski fakultet kako bi održali zbor, na kome je trebalo da razmatraju dalje načine organizovanja i radikalizacije protesta.

Pod parolom „Vreme je za besplatno obrazovanje" studenti su sa protesta uputili javnosti jasnu poruku da više neće moliti za bodove i uslove, ili prositi za mrvice sa trpeza ministara i rektora, već će se aktivno boriti za slobodno obrazovanje koje će biti besplatno (tj. u potpunosti javno finansirano), kvalitetno i dostupno svima. Svesni da znanje nije roba, kao i da je obrazovanje elementarno pravo koje im pripada, studenti sada javno traže besplatno obrazovanje, što je do skoro bila tabu tema. Oni znaju da ih jedino ovakav zahtev može konačno sve ujediniti u njihovoj borbi, budući da su mekši i kontradiktorni zahtevi vodili dosadašnje studentske proteste u propast. Pored toga što zahtev za besplatnim obrazovanjem ujedinjuje sve studente, koji onda imaju podršku cele javnosti budući da je ovakav zahtev svakome razumljiv, on će predstavljati i mnogo jači pritisak na državu. Ujedno, takav zahtev povezuje studente iz Srbije sa njihovim kolegama iz inostranstva i na golobalnom nivou, što je preduslov za stvaranje jakog internacionalnog pokreta koji se bori ne samo za besplatno nego i za kvalitetnije i potpuno slobodno obrazovanje.

Prošlogodišnje blokade fakulteta, kao i ovogodišnje blokade Arhitektonskog fakulteta, Fakulteta likovnih umetnosti i FASPER-a, zajedno sa otvorenim zahtevom za besplatno obrazovanje za sve, značajno menjaju i radikalizuju ovdašnji studentski pokret. Stoga, bez preterivanja možemo reći da je ovaj protest označio početak novog poglavlja u studentskom organizovanju na našim prostorima.

Novi robovlasnički zakon

Vlada Srbije priprema novi zloglasni Zakon o radu, po direktivama MMF-a, a „žuti“ sindikati, kao i uvek, igraju svoje igre u dosluhu s vlašću

Ako su radnici i radnice ikada imale iluziju da su državni zakoni tu da bi ih zaštitili, nova vlada Srbije se potrudila da im tu iluziju u potpunosti razbije. Naravno, zakoni su uvek zakoni vladajuće klase, koji za cilj imaju držanje radničke klase u pokornosti i omogućavanje aktivne pljačke koju buržoazija vrši – no, usled dugih i krvlju zalivenih borbi radničkog pokreta kroz istoriju, vladajuće klase, i njene države, su primorane da radnicima učine neke ustupke. No, kao i sa svim drugim ustupcima, čim radnička klasa nije dovoljno organizovana da osvojeno brani, gazde će preduzeti sve mere kojim bi osvojena prava poništili, i omogućili sebi još veću pljačku. Takva nova pljačka se sprema u vidu novog Zakona o radu, koji Vlada Srbije sprema u skladu sa direktivama Međunarodnog monetarnog fonda.

Produžavanje rada na određeno vreme sa godinu na tri godine, ograničenje odgovornosti gazda za isplaćivanje otpremnina radnicima koji bivaju otpuštani, skraćivanje dužine trajanja godišnjeg odmora, produžavanje prekovremenog rada na više od osam časova nedeljno, skraćivanje perioda plaćenog odsustva, oslobađanje gazda obaveze poštovanja kolektivnog ugovora, produžavanje perioda moguće suspenzije radnika sa tri na petnaest dana i značajno skraćivanje perioda u kom sindikalni aktivisti mogu dobiti otkaz su samo neki od elemenata novog robovlasničkog zakona.

Šta na to kažu žuti sindikati? Kao i obično, na početku, oni su spremni da ponešto prigovore, ne odstupajući od svoje idiotske teze o potrebi za socijalnim dijalogom – tvrdeći, uprkos čitavoj istoriji i zdravom razumu, da je moguće doći do dogovora koji će odgovarati i gazdama i radnicima. Odbijajući da priznaju da radnici i gazde imaju nepomirljive interese, i da se u narodnoj poslovici – dok jednom ne svane, drugom ne smrkne – misli upravo na takve odnose. Kažemo, kao i obično, u početku su žuti sindikati spremni i da „prigovore“ na neke od elemenata novog zakona, pa će verovatno, usled sve jačeg pritiska odozdo, biti spremni da izgovore i neku oštriju reč, ili čak da pozovu i na neki protest, ali svi znamo kako se ova stvar, što se tiče ti radničkih birokrata, završava. Nakon određenog vremena će nam reći da su pokušali sve, da jednostavno nema alternative i da se moraju prihvatiti predlozi gazda.

Tema izmena zakona o radu stavlja radničku klasu u Srbiji u sličnu situaciju u kojoj se nalazi radnička klasa širom Evrope i sveta, u situaciju u kojoj gazde bez milosti pokušavaju da iseku sva socijalna davanja stečena prava, otvoreno prizivajući robovlasničke odnose. To je prilika da se radnice i radnici Srbije istrgnu iz čeličnog zagrljaja žutih sindikata, i da masovnim kolektivnim direktnim akcijama protiv gazda i države, skupa sa svojom braćom i sestrama iz čitave Evrope, kažu otvoreno Ne kapitalističkim zlikovcima. Za to je, pre svega, potrebno organizovati se i preuzeti inicijativu.

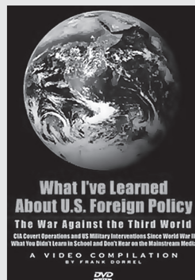
Da li ste znali

...da je juče u svetu 60.000 ljudi umrlo od gladi, dok nam kapitalistički mediji neprestano ispiraju mozak raznim drugim besmislenim pričama?

Tadej preporučuje film

What I've Learned About U.S. Foreign Policy

Vrlo interesantna kompilacija isečaka iz dokumentarnih filmova, snimaka sa javnih skupova itd, koja se bavi američkim vojnim intervencijama nakon Drugog svetskog rata i tajnim operacijama CIA-e. Ovaj dokumentarac nećete videti na televiziji, niti se ovako nešto uči u školi. Ako vas interesuje istina o svetu u kome živimo, ovaj pregled je pravi izbor jer će vam pomoći da sklopite kockice u jasniju sliku. Koliko god da ste upućeni u ovu tematiku, čućete i videti neku novu informaciju koja će vas iznenaditi. Između ostalog, korišćeni su inserti iz filmova: *Cover Up: Behind the Iran Contra Affair* (1988); *Father Roy: Inside the School of Assassins* (1997); *Genocide by Sanctions* (1998); *The Panama Deception* (1992); *Bitter Paradise: The Sell-out of East Timor* (1996).

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktne akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

ex-Idolmladih

¡No Lebarán!?

Šta sam ono beše pričao?... A da, o lebu! I tako smo se kao klinci tih srećnih osamdesetih iz hobija jutrom otimali s penzosima za jeftiniji polubeli leba. Nismo imali pojma da će nam koju godinu kasnije takve veštine dobro doći.

Početkom devedesetih svaku noć po ciči zimi čekam s ortakom Dejom Ruzmarinom za leba u pekari „Ishrana“, baš preko puta prozora učionice u smederevskoj gimnaziji koju sam studirao narednih pet godina. Čekaš da stigne u ponoć, uzmeš maksimalno dve dozvoljene vekne i metneš ih u nedra ko radijatore (i do kuće sve pojedeš).

A tamo negde pred faks sredinom devedesetih leba bilo koliko ti duša ište, al ni tad uvek i uz leba. Pa kad se navarimo, usred noći kucnemo na zadnji ulaz pekare koja se nalazi u rodnoj kući Branislava Nušića. E smešan taj Nušić, jednom mi se ukazao dok sam pišao iza njegovog spomenika, al' o tome ću drugi put.

I dadu me tako moji u Beograd na škole. Imao kao one bonove za menzu, al' ko će tri puta na dan na drugi kraj grada u red po splačine (tad je osim predavanja i vežbi, moralo da se ide i na fizičko – ceo ti dan već prođe dok se prošetaš do bazena na Banjici). I pošto kad platiš kiriju nije bilo para još i za hranu, ekipa je ipak uvek imala za „virtuelni picu“: staviš na koru hleba „polimarkov“ pica kečap koji se tek pojavio (ma hit!), zažmuriš i specijalnim istočnjačkim tehnikama kontrole uma tripuješ da jedeš picu.

E dođe i novi vek, tu sam već nešto pisao, svirao kurcu i tako to, uspevao da skupim i po četres' ljudi po koncertu (ako dođe ceo Horkestar), a procenjuje se da je moje knjige pokušalo da čita i preko sto ljudi. Horoskop da ne pominjem! A svirao sam i u leba, da! S ovakvom popularnošću, često su me zvale mlade neafirmisane grupe da im gostujem kao specijalno iznenađenje. Često i bend koji se ubrzo okitio neverovatnim uspehom i to sve preko jednog astronomskog hita koji peva upravo o lebu, i to buđavom. Nedugo posle je samoproklamovani „gazda od benda“ izbacio iz grupe stare drugare "od ispred dragstora", i evo ga sad živi u Emtiviju. Nema ga da se javi...

Pazi, kad malo bolje pogledaš, leba u Srbiji uvek ima dovoljno, pa ne znam da je kakav suša, i treba da si jako nadaren da bi umro od gladi... I tu je jedna ogromna prevara! Većina ljudi samo za prost leba i imaju, eventualno i za podrigušu i onu kacu piva od dva litra ili plastičnu votku... Zato se i ne umire od gladi, nego od debljine, srčke, pritiska, šećera, ciroze jetre, raka želuca i dvanaestopalačnog creva. E, leba mu jebem!

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

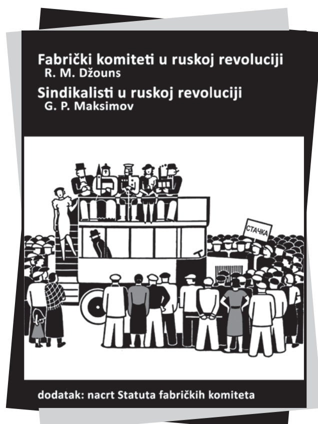

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:
Sukobi pred „Ikeinim“ skladištem u Pjaćenci

SUKOBI U PJAĆENCI

2. novembar. Četvoro radnika primljeno je u bolnicu nakon sukoba do kojih je došlo pred kapijama fabrike „Ikea” u italijanskom gradu Pjaćenci. Ova poslovna jedinica je glavni centar za skladištenje proizvoda velike švedske firme u Italiji, a u njoj su italijanski radnici kooperantski izvođači posla. Kao što je često slučaj u Italiji, reč „kooperantski“ podrazumeva bezočno izrabljivanje i nepoštovanje radnih propisa i kolektivnih ugovora. Ovakvo stanje podstaklo je radnike, među kojima je najviše imigranata, na pobunu koja traje već nekoliko dana. Njihova saopštenja ukazuju na čitav niz problema, nejednake nadnice, prekovremeni rad, neisplaćene zarade, a naročito odbijanje firme da dozvoli rad sindikata. „Ikea“ je na prve pokušaje radnika da ukažu na ove prbleme reagovala otpuštanjem 12 zaposlenih koji su optuženi za organizovanje protesta, od kojih su devetoro članovi nezavisnog sindikata Kobas (COBAS). Do oštrih sukoba došlo je 30. oktobra, kada je policija intervenisala kako bi uklonila blokadu kojom je sprečavan ulazak kamiona u fabriku i potpuno zaustavljen proces rada, da bi 2. novembra došlo do još žešćih okršaja u kojima je policija napala radnike suzavcem i palicama. Istog dana popodne gradonačelnica Pjaćence pozvala je na pregovore, nakon kojih je obećala da pomenutih dvanaestoro radnika neće biti otpušteni već prebačeni u druge radne jedinice, čime će praktično biti onemogućen dalji rad sindikata u ovoj radnoj jedinici.

Nedelja štrajkova protiv mera štednje u Grčkoj

Grčki transportni i medijski radnici otpočeli su nedelju protesta protiv mera štednje. U ponedeljak je atinski metro bio zatvoren. Funkcionisala je samo jedna tramvajska linija, a taksisti su potpuno prestali s radom, čime je ozbiljno poremećen saobraćaj u glavnom gradu Grčke. Takođe, zavladao je i potpuni muk u štampanim i elektronskim medijima zbog štrajka zaposlenih u medijskim kućama. U bolnicama samo mali deo osoblja nije obustavio rad. Sindikat elektrodistribucije je od ponedeljka uveče najavio novu 48-satnu obustavu električne energije. Kontrolori leta najavili su tri sata obustave rada za utorak, dok će trajektne linije prema okolnim ostrvima biti ukinute na 48 sati.

Okupiraj Portland - sukobi s policijom, oko 50 demonstranata uhapšeno

6. novembar. Demonstracije pod nazivom Okupiraj Portland protiv najavljenih mera štednje pretvorile su se u žestoke sukobe. Policijsko nasilje je započelo nakon pokušaja da se obuzdaju protesti i rasteraju demonstranti upotrebom palice i suzavca. Protesti protiv mera štednje privukli su nekoliko stotina učesnika, ali ubrzo su prerasli u neprijavljenu protestnu šetnju severoistočnim delom grada. Demonstranti su pokušali da krenu u jednom pravcu, ali policija im to nije dopustila, pa je došlo do sukoba u kojem su policijske snage upotrebile suzavac. Demonstranti su se potom vratili na početno mesto okupljanja, u parku Holidej, gde su u znak protesta spaljivali glasačke listiće. Organizatori demonstracija su izjavili da aktuelne izbore u SAD organizuje mali deo bogatih i da „demokratija kao takva u SAD-u ne postoji, već se radi samo o prividu”.

U Kanadi zabranjeno nošenje maski tokom protesta - kazne do 10 godina zatvora

Kanadski parlament je prihvatio zakon koji zabranjuje građanima da sakrivaju lica tokom „neodobrenih” okupljanja, za šta mogu da budu kažnjeni i sa 10 godina zatvora. Kanadski parlament je prihvatio ovu meru nakon što je većina zakonodavaca glasala za zakon koji će biti poslat Senatu. Vlada izjavljuje da se zakon odnosi „samo” na „radikalne grupe” koje često nose maske dok „krše javni red i mir na ulicama”. To se, navodno, „neće se odnositi na one koji prisustvuju mirnim protestima”.

Po ovom tragikomičnom zakonu, koji jasno svedoči o panici kanadskih vlasti od širenja protesta, verovatno će se i nisko nošenje kape (preko očiju) smatrati „maskom”, a neko ko nosi burku ili turban svakako će biti nepoželjan na protestima.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000